

Jautiesi nevertinamas, neišklausomas, nesuprantamas? Manai, kad tavo nuomonės yra nepaisoma? Vienišumo jausmas yra psichologinė būseną, kuri priklauso mums, o tai reiškia, kad mes galime tai kontroliuoti ir valdyti. Būti vienam – lengva, bet būti vienišam yra visai kas kita. Būti vienam reiškia, kad tu savu noru atsiriboji nuo žmonių tam, kad skirtum laiko sau, savo pomėgiams. Vienišumo jausmas – tai neigiama būseną, kai žmogus jaučiasi praradęs galimybę bendrauti. Tai ne savanoriška, o prievartinė būseną. Paradoksalu, kad dabar, kai internetas nutrynė visas ribas ir barjerus, dar labiau ir skaudžiau jaučiamės vieniši. Parašyti žinutę, pasijuokti, pritarti, uždėti „emociuką“ taip paprasta, bet kaip sudėtinga prisiliesti prie tikro žmogaus, ar leisti, kad tave paliestų. Baimė būti nesuprastiems, nemadingiems, nepakankamai protingiems, gražiems paliečia daugelį ir labai stipriai – jauną žmogų. Pasikalbėti apie tai jau antrus metus kviečia Ramygalos atviro jaunimo centro komandos organizuojama stovykla rajono jaunuoliams „Tu ne vienas“.

„Įsimintiniausi žygiai, kurie palieka randus ant kojų, linksmybės prie laužo, vakarinės maudynės, rūpestis ir valandų valandas trunkantys pokalbiai, įkūrūs miško gyventojai, naktiniai pietūs ir noras nemiegoti, nes sunku išsiskirti vos kelioms valandoms“, – taip linksmi apibūdina stovyklavimą gamtoje paaugliai. Vienas svarbiausių stovyklos „Tu ne vienas“ akcentų – vienišumo suvokimas. Įvairaus amžiaus paaugliai ir vadovai, kelis kartus į dieną susirenka aptarti dienos įvykių, taip parodydami, kad kiekvienas iš stovyklautojų bus išgirstas. Draugiška atmosfera, geranoriškai nusiteikę žmonės rengia komandines užduotis, kurios įkvepia bendradarbiauti, atrasti kūrybos džiaugsmą ir veikti kartu. „Prieš čia atvykdamas aš jaučiausi vienišas, niekieno nesuprastas. Maniau, kad nepritapsiu, būsiu atstumtas, bet taip nenutiko. Aš pagaliau supratau, kad esu ne vienas. Tiek daug bendrų pomėgių ir begalės pokalbių, kurių aš dar ilgai nepamiršiu. Visi tapome vieningi. Dabar mes esame vienas didelis kumštis. Ši stovykla, tai galimybė atsipalaiduoti, suprasti save. Aš sugebėjau išmokti žmonėse ieškoti tik gero, nes būtent to mūsų patys geriausi vadovai kasdien mus moko.“ – su dideliu džiaugsmu ir dėkingumu stovyklos rengėjams bei vadovams, patirtimi dalinasi jaunimas. Šilti apkabinimai ir didelis noras būti kartu. Didelis laužas ir gitaros skambesys, sukeliantis nostalgiskus prisiminimus. Kas vyko stovykloje, iš ten niekada neišeis. Aš tuo tikiu. Aš esu stiprus, esu vertas visko, ką man suteikia gyvenimas. Aš esu ne vienas. Tu esi ne vienas“.

Linksmi, rimti, nerimti, skaudūs ir jautrūs pokalbiai liks tarp stovyklos vadovų ir dalyvių. Jų ir nereikia žinoti visiems. Bet stovyklos vadovai tiki, kad kiekvienas išsakytas žodis buvo vertas ir prasmingas, o įgytos patirtys padės lengviau gyventi ir suprasti aplinką.

O mes dėkojame Panevėžio rajono savivaldybei, finansuojančiai šį projektą, supervizoriui, patirtinio mokymo vadovui Nerijui Januškevičiui, aktoriui Mindaugui Ancevičiui, jaunimo

darbuotojoms Gabrielei Račinskienei ir Ernestai Liužinienei, rajono socialinėms darbuotojoms, Salvinai Kievinienei, atsitiktinai sutiktiems žmonėms Naujaruodžiuose, parodžiusiems nepaprastą nuoširdumą ir dosnumą, ir visiems prisidėjusiems, kad ši stovykla įvyktų.

Stovyklos dalyvė Rūta Malciūtė ir Ramygalos kultūros centro direktorė Loreta Kubiliūnienė

